2 Οκτωβρίου 2026

Λύουν τα μάγεια; Ναι οι άγιοι μάρτυρες Κυπριανός και Ιουστίνη (μνήμη 2 Οκτωβρίου)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ὁ ἅγιος
Κυπριανός

Ὁ ἅγιος
Κυπριανός

Άγιος Κυπριανός καταγόταν από μια πλούσια οικογένεια Συγκλητικών της Καρχηδόνας. Μεγαλώνοντας άρχισε ν’ ασχολείται, ως ειδωλολάτρης πού ηταν, με τη μαγεία και σύντομα έγινε ένας διάσημος μάγος της εποχής του.

Η Αγία Ίουστίνη καταγόταν από την Αντιόχεια και ήταν κόρη ενός ειδωλολάτρη ιερέα, του Αιδέσιου. Αν και ήταν ειδωλολάτρισσα κι εκείνη, είχε ψυχή καλοπροαίρετη, γι’ αυτό και όταν άκουσε για τον Χριστό από έναν διάκονο, τον Πραύλιο, αμέσως πίστεψε με την καρδιά της σ’ Εκείνον.

Άρχισε κρυφά να πηγαίνει στην Εκκλησία των Χριστιανών και σύντομα έκανε και τους γονείς της να βαπτιστούν χριστιανοί. Μάλιστα ο Αίδέσιος έγινε από ιερέας των ειδώλων, ιερέας του Υψίστου.

Η Ιουστίνη μετά το θάνατο των γονέων της, αποφάσισε ν’ αφιερώσει ολοκληρωτικά τη ζωή της στον Νυμφίο Χριστό. Μια μεγάλη δοκιμασία δεν άργησε να την βρεί όταν κάποιος νέος, πού τον έλεγαν Αγλαΐδα, βλέποντάς την μια μέρα να πηγαίνει την εκκλησία, την ερωτεύθηκε παράφορα και προσπάθησε να την αποκτήσει για εκείνον. Η Ιουστίνη όμως είχε ολοκληρωτικά αφιερώσει τη ζωή της στον Νυμφίο Χριστό και έτσι τον απέκρουσε με επιμονή.

Ο Αγλαΐδας όμως δεν σταματούσε την προσπάθειά του. Τυφλωμένος από την επιθυμία να την αποκτήσει, δεν δίστασε ακόμα και να επισκεφθεί τον διασημότερο μάγο της εποχης εκείνης, τον Κυπριανό, για τον οποίο αναφέραμε στην αρχή, ζητώντας του να κάνει μάγια για να γίνει δική του η Ιουστίνη.

Ο Κυπριανός ζήτησε βοήθεια από ένα φοβερό δαιμόνιο από εκείνα πού τον υπηρετούσαν. Εκείνο έδωσε στον Κυπριανό ένα αγγείο και του είπε να ραντίσει το σπίτι της Ιουστίνης με το περιεχόμενό του, κάτι πού ο μάγος έκανε αμέσως. Η Αγία σηκώθηκε στις 3 τη νύχτα για να προσευχηθεί όπως συνήθως έκανε κι επειδή αμέσως ανεγνώρισε το φοβερό σαρκικό πειρασμό πού ηρθε εναντίον της, άρχισε να ψάλλει τους ψαλμούς του Δαβίδ ζητώντας από τον Κύριο να τη λυτρώσει. Και όταν έκανε το σταυρό της, το φοβερό δαιμόνιο της πορνείας έφυγε καταντροπιασμένο. Αυτό συνέβει άλλες δύο φορές με ακόμα μεγαλύτερα δαιμόνια πού επικαλέσθηκε ο Κυπριανός. Και το τελευταίο όταν ντροπιασμένο γύρισε πίσω στο μάγο, του ομολόγησε ότι όπου τυπωθεί το σημείο του Σταυρού οι δαίμονες φεύγουν ντροπιασμένοι.

Ο Κυπριανός τότε άρχισε να ψάχνει τί είχε η Ιουστίνα πού δεν την έπιαναν τα μάγια και μόλις έμαθε ότι ήταν Χριστιανή και με τη δύναμη του Σταυρού συνέτριβε κάθε δαιμονική ενέργεια, κατάλαβε ότι η δύναμη των πονηρών πνευμάτων με τα οποία συνεργαζόταν, ήταν ανίσχυρη μπροστά στους Χριστιανούς.

Τότε κατεφρόνησε τους δαίμονες, αποστράφηκε την πλάνη του και πίστεψε στο Χριστό. Έκαψε τα μαγικά του βιβλία και τα είδωλά του και κατέφυγε στον Επίσκοπο Άνθιμο για να εξομολογηθεί. Βαπτίστηκε και λίγο αργότερα χειροτονήθηκε ιερέας. Εργάστηκε πάρα πολύ για να μεταδώσει την πίστη του πού τώρα πιά είχε γεμίσει τη ζωή του και ήταν έτοιμος ακόμα και να θυσιαστεί για τον Χριστό. Αργότερα ο λαός τον εξέλεξε Επίσκοπο Καρχηδόνος και στη διακονία της Εκκλησίας ο Κυπριανός έδειξε πραγματικά αποστολικό ζηλο. Η φήμη του εξαπλώθηκε παντού. Την Ιουστίνη την χειροτόνησε διακόνισσα και ηγουμένη ανάμεσα στις ασκήτριες της εποχής της.

Εκείνο τον καιρό ξεκίνησαν από το Βασιλιά Δέκιο διωγμοί κατά των Χριστιανών, οι οποίοι συνεχίστηκαν και από επόμενους ηγεμόνες. Για τους ειδωλολάτρες ο Κυπριανός ήταν το επίκεντρο των χριστιανών, γι' αυτό και τον εξόρισαν γιατί ενίσχυε και προέτρεπε τους χριστιανούς ακόμα και στα μαρτύρια για την αγάπη του Χριστού. Γι' αυτή τη μεγάλη πνευματική και αποστολική δράση του κάποιοι ασεβείς κατήγγειλαν στον κόμητα της Ανατολης Ευτόλμιο, ότι ο Κυπριανός με τα λόγια του πείθει τους Χριστιανούς ν' αρνούνται τους θεούς των ειδώλων και μάλιστα προτρέπει σ' αυτό και την Ιουστίνη. Τότε εκείνος κάλεσε τους Αγίους να εμφανιστούν ενώπιόν του και ν' απολογηθούν. Αφού στις ερωτήσεις του ηγεμόνα ο Κυπριανός ομολόγησε δότι ήταν αλήθεια όσα λέγονταν, εκείνος διέταξε να κρεμαστεί ο Άγιος και να ξεσκίζεται, ενώ την Ιουστίνη διέταξαν να την δέρνουν στο πρόσωπο και στα μάτια. Οι Άγιοι υπέμειναν τα βασανιστήρια και τον πόνο και κατόπιν φυλακίστηκαν. Μετά από λίγες ημέρες πάλι τους έφεραν σε δεύτερη εξέταση και βλέποντας αμετακίνητη την αγάπη τους για τον Χριστό, οργισμένος ο ηγεμόνας διέταξε να τους βάλουν σ' ένα τηγάνι με λάδι πού έκαιγε. Ο Κυπριανός πρώτος με ανδρεία πήδησε μέσα και βλέποντας την Ιουστίνη να δειλιάζει μπροστά στο τηγάνι, την ενθάρρυνε υπενθυμίζοντάς της ότι νίκησε το διάβολο με την πίστη της. Έτσι δυναμωμένη μπήκε κι εκείνη στη φωτιά. Οι δύο Άγιοι όμως δεν ένοιωθαν τη φλόγα και ο ηγεμόνας για να τους αποδείξει ότι με μαγικές ιδιότητες δεν καίγονταν, έπεσε ο ίδιος μέσα επικαλούμενος την βοήθεια του Δία. Έτσι βρήκε φρικτό θάνατο, αφού κάηκε στη φωτιά πού είχε ρίξει τους Αγίους. Κάποιος συγγενής του ηγεμόνα, εξοργισμένος για το θάνατό του, διενέργησε και έστειλαν τους Αγίους στον Κλαύδιο Καίσαρα, ο οποίος θεώρησε ανώφελο να τους βασανίσει και διέταξε να αποκεφαλιστούν. Όταν το άκουσαν οι Άγιοι χάρηκαν, γιατί θα αξιώνονταν να δώσουν το αίμα τους για Εκείνον πού έχυσε το δικό Του Αίμα στο Σταυρό. Ο Άγιος Κυπριανός φοβούμενος την ασθενή γυναικεία φύση, παρακάλεσε τους δήμιους να θανατώσουν πρώτα την Ιουστίνη και μετά εκείνον. Έτσι η Αγία Ιουστίνη πρώτη και ο Άγιος Κυπριανός αμέσως μετά, δέχθηκαν το στεφάνι του μαρτυρίου πού τους κατέστησε γνήσιους μιμητές του Κυρίου τους πού τόσο αγάπησαν και ακολούθησαν όταν Τον γνώρισαν, σε διαφορετική στιγμή ο καθένας.

Όταν αποκεφάλιζαν τον Άγιο Κυπριανό, κάποιος Θεόκτιστος πού περνούσε από εκεί με το αλογό του, αναφώνησε: «Άδικα θανατώνεται αυτός ο δίκαιος άνθρωπος!». Τότε ένας συνακόλουθος του ηγεμόνα, γυρίζοντας με το αλογό του σκότωσε κι εκείνον. Έτσι ένας τρίτος μάρτυρας προστέθηκε και έδωσε εκείνη την ημέρα το αίμα του για το Χριστό και για την Σταυρική Του θυσία...

Οι Άγιοι Κυπριανός και Ιουστίνη έχουν την Χάρη από τον Κύριο να διαλύουν κάθε μαγική τέχνη και δαιμονική προσβολή στους ανθρώπους.

Πηγή: *Μοναχική Έκφραση, Διμηνιαίο Περιοδικό, έκδοσις Ιεράς Μονής Αγίου Νεκταρίου Τρικόρφου Φωκίδος, Τεύχος 4ο, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2004*